

Ни од куда кићених сватова.
 Ил' су свати за гору зашли,
 Или их је јелен поплашио,
 Ил' су Јови милостиве шуре,
 Па не могу зато да с' нагледе,
 И зетови везених рукава,
 Што су њему сестрице навезле?

39. Кад сватови у село улазе.

Сватови селом језде, село весело,
 Село весело, мајка још већма,
 А како не би весела била,
 Кад ће јој данас измена доћи,
 Од сваке радње, од воде хладне.

40. Кад сватови кући стигну.

Падоше тиће на угарнице,
 И лепи Јова пред двор с девојком;
 Простири бело платно Јовина мајко,
 Простири платно, да шеће злато,
 Није то злато одавна познато,
 Већ је злато од скора послато.
 Сад плаћај свекре, па скидај злато!